

Grunde og strækker sig, naar saadanne Grunde ikke foreligger, over den berettigedes Levetid.“

Jeg tror, man skal være meget varsom med at paaberaabe sig tysk Ret. for, at Socialforsikringen kan betragtes som en social Forsørgelse, og man skal være dobbelt forsigtig, naar man erindrer alle de Udtalelser, der faldt her, den Gang Invalideloven var til Behandling her, og som jeg ønsker skulde staa i Rigsdagstidende. Indenrigsminister Berg udtaler — det staaer Sp. 2624 —, at Loven „bygger paa Forsikringsgrundlaget“, og Sp. 2627, at „Forsikrings-systemet kræver disse Betingelser“. Og Ordføreren, Hegelund-Lange, udtalte — Sp. 2837 —, at Loven er ordnet ikke som en Statsforsørgelse, men paa Forsikringsgrundlaget, og han fremhæver samme Sted udtrykkelig, at Loven er „bygget paa Grundlag af det af Venstre ogsaa i sidste Samling hævdede Krav om, at Forsikringsprincippet skal ligge til Grund. Man har her delt Præmien i 4 Dele“. Ogsaa af den ærede konservative Ordfører, Hr. Johannes Lou, findes en Udtalelse i Rigsdagstidenden — den staaer Sp. 2870 —, hvori han meget klart hævder, at man i Lovforslaget „er gaaet direkte over fra Forsørgelse til Forsikring“.

Naar man har alle disse Vidnesbyrd ved Siden af Lovens Ord, er det ganske uberettiget, naar den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Kr. Kristensen, staaer og taler om, at det er kun juridiske Spidsfindigheder, man her fører i Marken. Og naar det ærede Medlem taler om, at det juridiske Fakultet deler hans Opfattelse, er det ganske uberettiget. Det har vedtaget ikke at svare, netop under Hensyn til, at det ikke vil udtale sig som Højesteret før Højesteret. Det er noget, alle ved, at Meningerne om dette Spørgsmaal er delte ogsaa indenfor det juridiske Fakultet, og at mange ansete Jurister og Forsikringsfolk staaer paa det Standpunkt, vi hævder.

Jeg kan derfor aldeles ikke acceptere, hvad det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen siger, at man ganske rolig kan stemme for Forslaget og saa lade Højesteret afgøre Sagen. Nej, Grundloven har en dobbelt Garanti, dels at det er hver enkelt Rigsdagsmands Pligt at passe paa, at han ikke gaar lovligt bestaaende Rettigheder for nær, og dels, at Domstolene, hvis det alligevel skulde ske, i givet Tilfælde vil kunne tilsidesætte Loven. Jeg kan her henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte for nylig: at man bør ikke fra Rigsdagens Side skyde sig ind under,

at hvis man begaar en Fejl, kan Højesteret altid rette den. Det er baade Rigsdagens og Højesterets Pligt ikke at gaa velerhvervede Rettigheder for nær.

Idet jeg sluttelig skal minde om, at man med Hensyn til de militære Invalidere ikke har rørt ved de nuværende, men ladet dem beholde de en Gang tilkendte varige Understøttelser, skønt her er Tale om ren Understøttelse, skal jeg anbefale at stemme for det af Mindretallet under Nr. 3 stillede Ændringsforslag.

Holstein: Jeg for mit Vedkommende kan ganske slutte mig til de Betragtninger, hvormed det ærede Medlem Hr. Axel Møller har begrundet sin Stilling til det Ændringsforslag, der nu skal stemmes om. Jeg beklager, at den højtærede Sundhedsminister til det sidste har villet søge at forcere en Reform igennem, der er saa retsligt dubiøs og saa politisk odiøs som det foreliggende Lovforslag. Ved et afsluttende Vælgermøde her i Byen hørte jeg den højtærede Sundhedsminister — det var første Gang, jeg havde den Ære at høre den højtærede Minister tale, jeg hørte ham i Radio ovre hos en konservativ Redaktør i Aarhus — varmt anbefale de københavnske Borgere at stemme paa det liberale Venstre. Jeg har hidtil vidst, at vi havde et Parti her i Landet, der hed Venstre, og jeg har ogsaa hørt, at der er noget, der hedder det ny-liberale Parti, men det liberale Venstre har jeg først truffet paa, da jeg hørte den højtærede Sundhedsministers Vælgermødetale lige før Valget i December. Jeg formoder, at han har givet Venstre dette Adjektiv, for at Befolkningen skulde være aldeles klar paa, hvad det var for et Parti, den havde for sig. Men det forekommer mig, at den Maade, det liberale Venstre praktiserer sine liberale Principper paa, er i sørgelig Grad egnet til at forvirre Befolkningens Begreber. Jeg kan ikke se rettere end, at de sociale Lovforslag, vi her har haft til Behandling, og særlig dette Lovforslag, har givet den socialdemokratiske Agitation et Vindpust i Sejlene, som det fra et konservativt Synspunkt er meget daarlig Politisk at begunstige. Jeg ved ikke, om det er det liberale Venstres Socialpolitik, den højtærede Sundhedsminister repræsenterer, men konservativ Socialpolitik er det sikkert ikke.

Jeg tror, det bedste, der kunde ske dette Lovforslag, var, at det enten kom i Fællesudvalg, eller at det blev helt stemt ned, saa at den høje Regering blev tvunget til at fremsætte et nyt og bedre gennemtænkt